

I.8 A Aktivní účast rodičů na chodu školy

Základní škola na sídlišti sice nepatří mezi nejlepší ve městě, ale v poskytování kvality vzdělání ani výrazně nezaostává. Ředitelka školy se snaží dále zkvalitňovat výuku i mimoškolní aktivity. Přitom však naráží na problém nezájmu většiny rodičů o chod školy. Rada rodičů se setkává jen zřídka a nikdy ne v plném počtu. Nepomohly ani výměny zástupců rodičů, protože většina z nich je vytížená vlastní prací nebo jejím sháněním. Ředitelka tak do velké míry musí rozhodovat samostatně, což v některých oblastech přináší značná rizika.

Časy, kdy rodiče finančně, materiálně anebo vlastním zapojením přispívali na organizování různých akcí škol v nadšení, že v blízkosti jejich bydliště vznikla škola a děti již nemusejí dojíždět do školy vzdálené, jsou zřejmě již pryč. Tehdy se všichni dokázali spojit a nedbat na to, jak kdo pomůže. Nejdůležitější pro ně byla radost jejich dětí – na karnevale, při zkrášlování okolí školy anebo při exkurzích dětí na různá zajímavá místa, které rodiče pomáhali spoluorganizovat.

Hlavním problémem, který se promítá i do chodu školy, jsou v podstatě prohlubující se finanční problémy mnoha rodičů. Mnozí z nich bydlí v městské části, jež doplatila na bankrot místní firmy, která byla v oblasti hlavním zaměstnavatelem. Menší část rodičů, která materiální problémy nemá, se o školu zajímá víc a setkání rady rodičů pravidelně navštěvuje. Avšak jejich dobrovolné finanční příspěvky se postupně začaly promítat i do jejich nároků na poskytování školních a mimoškolních aktivit. Tím vzniká problém mezi preferencemi zámožnějších rodičů, kteří se snaží ovlivňovat chod školy, a rodičů, kteří takové možnosti nemají.

Nejhorší ze všeho je, že vznikající spory mezi rodiči se začínají promítat i do vztahů mezi žáky. Předtím bylo nemyslitelné, aby se spolužáci vysmívali chudším dětem. V poslední době se však takovéto projevy objevují stále častěji.

Ředitelka musí vyřešit základní dilema: jestli nebude ochotná přijímat návrhy

rodičů – přispěvatelů, ti své děti přeřadí na jinou školu a ztratí se tím i to málo prostředků, které poskytují. Na škole zůstanou jen děti chudých rodičů. V současnosti má její dilema velmi konkrétní podobu: vytvořit na škole klub karate, kdy soukromého instruktora zaplatí zámožnější rodiče, nebo rodiče přesvědčit, že je lepší zaplatit školního asistenta, který se bude věnovat doučování ve škole úspěšných dětí? Na obě pozice peníze nejsou. Ale pokud nebude karate, nebudou peníze ani na doučování a mimoškolní aktivity.

fáze
1

fáze
2

fáze
3

fáze
4

fáze
5

I.8 B

1. Jaké jsou hlavní příčiny problému? Na základě čeho to můžeme tvrdit?
2. Kterým slabým místům je třeba věnovat pozornost?
3. Co chybí a je potřeba dodat k vyřešení problému?
4. Jaké překážky a rizika je potřeba překonat při řešení problému?
5. Co by bylo třeba změnit na existujících způsobech rozhodování?
6. Jak v budoucnu zjistíme nebo změříme, že jsme problém skutečně vyřešili?

OTÁZKY Č. 2

1. Jak by mohl vypadat ideální stav?
2. Na jakých silných stránkách lze stavět?
3. Co je možné udělat okamžitě pro dosažení změny směrem k ideálnímu stavu?
4. Co představuje „zdravé jádro“ budoucího řešení?
5. Které aktivity a postupy uplatňované v minulosti by měly být posílené?
6. Podle čeho budeme vědět, že jsme spokojení s tím, čeho jsme dosáhli?

fáze
1

fáze
2

fáze
3

fáze
4

fáze
5